

POHÁDKOVÁ KNIŽKA
o měsících a jiných
zvířátkách

Pohádková knížka

o šnečcích a jiných zvířátkách

Věnování

*Milé maminky, babičky, tatínkové, dědečci, strejdáčkové, děti a prababičky,
věnujeme vám tuto knížku, ve které jsou pohádky na čtení a na dobrou noc.
Přejeme vám, aby vás měli všichni rádi.*

Vaši

*Samík, Davídek, Viktorka, Nikolka, Editka, Bartíček, Elenka, Karolínka,
Julča, Matyášek, Matuško, Zojka, Verunka, Teošek, Heluška, Maxík a Vilémek*

Obsah

- Kočka (*Samuelek, 3 roky*)
O pejskovi a kočičce, jak dělali dort (*Davídek, 3 roky*)
Když nevidí tvoje očka (*Viktorka, 4 roky, a Petra*)
Pohádka o Kocourovi (*Nikolka, 4 roky*)
O pejscích (*Editka, 4 roky*)
O šnečcích a o jahodách (*Bartík, 4 let*)
O květině v květináči (*Elenka, 5 let*)
Jak si slůnětko zlomilo nožičku, O Ouškovi (*Karolínka, 5 let*)
O nemocném zvířátku (*Jůlinka, 5 let*)
Co jsem viděl u dědy (*Matyášek, 5 let*)
O žirafě s velkýma zubama (*Matuško, 5 let*)
O dvou šnečcích (*Zojka, 5 let*)
O smutném mývalovi (*Vilémek, 6 let*)
O šnečcích závodech (*Maxík, 6 let*)
O zvířátkách v Kloboukách (*Helenka, 6 let*)
Krabi a jejich Vánoce (*Verunka, 6 let*)
Vánoce (*Teo, 6 let*)

Předmluva

Každé září přicházejí do naší mateřské školy nové děti a některé děti, které v ní už pár let pobyly, se v červnu loučí, aby se z nich po prázdninách stali opravdoví školáci. A jak čas plyne a každým rokem je skupinka dětí trošku jiná, jsou jiná i témata, která děti přinášejí ke společným diskusím. Některá přicházejí sama, jiná pak podle situace a okolností.

Občas se stane, že se jedno z témat stane natolik důležitým, že děti neopouští po celý školní rok. Letos tomu nebylo jinak a tím, co bylo „ve vzduchu“ snad každým dnem, byla „péče“.

Péče o menšího kamaráda, o sebe navzájem, o šnečky, kteří s námi ve školce žijí, o někoho, kdo byl nemocný nebo kdo se teprve něco učil a potřeboval podporu.

Zažít péči druhého je velký a rozhodně ne úplně samozřejmý dar. A proto vám, kteří čtete naši knížku, přejeme, abyste i vy mohli pocítit, že i když nejsou vždycky lehké časy, je tu stále NĚKDO, kdo o vás pečuje. Ať vám naše pohádky takový pocit pomohou zažít!

Vaše redaktorka

Kočka

Kočka má uši a ještě ocásek.

Kočička je měkučká a já ji pojmenuju Míša.

Kočka má taky očka.

Má uši a má tam sluchátka, aby nemohla utéct.

To mají taky ovečky, aby neutekly.

To je taková ochrana, aby se nebouchly do uší.

Kočka má tlapky a drápy a škrábe.

A tady jsou tečky, protože ťapká. Ťapká domů.

Má domov a ještě druhý domov. A tam má zahrádku.

A tam je její pískoviště.

Kočky mají rády modrou a červenou.

Ona má červenou lopatku.

O pejskovi a kočičce, jak dělali dort

Pejsek a kočička dělali dort.

Kousek husy tam dali, pak ještě buchty, pak ještě tam dali koření, třešně tam dali a to už se peklo a pak to snědli.

Pes, který byl škaredý a černý, tak toho bolelo břicho.

Kočka šla za dětma, dopapaly obídek, a pak šly do svého domu a to byl konec pohádky.

Kočka a černý pes.

Když nevidí tvoje očka

(básnička pro děti, které to mají těžší)

Když nevidí tvoje očka,
nosánek na vůni počká
a za malou chvíli
poznáš svoji maminku.

Když neslyšíš žádné zvuky,
ani žádné ťuky ťuky...

Očička ti napoví!

Vždyť to přece každý ví!

Když nemluví pusinka,
i když už nejsi malinká,
žádný problém! Je to tak,
každé slovo má svůj znak.

To je kámen

a štětce

Pohádka o Kocourovi

Je to kočka.

Bydlí v domečku.

Papá brambory, mrkev a okurek.

Má kamarády a ti mají rádi mrkev, brambory a okurek.

A mají rádi taky řízek s bramborem.

Kočka se jmenuje Kocour.

ca
pet je
dumčko.

pet je
kocouru

O pejscích

To jsou tři pejsci.

Mají barvy – černou, žlutou, růžovou.

Mají čtyři nohy, ocásek, uši, oči, čumák, fousky.

Žerou kosti.

Jsou to kluci a jsou to bratři. Bydlí v boudě.

To jsou tři pejsci.

O šnečcích a o jahodách

V pohádce jsou šnečci.

Je jich víc. Úplně víc. Jako ve školce.

Oni lezou do lesa, protože tam hledají jahody.

Budou je papat. Mají je rádi.

Já je mám taky rád.

Čv
Tuch s jahodou

O květině v květináči

Bylo jednou jedno miminko, chlapeček a robot Silák.
A byl tam jeden květináč a jmenoval se Hvězda.
Každý si chtěl ten květináč vzít domů, protože se mu líbil.
Miminko s chlapečkem si ten květináč vzali první.
Robot Silák to uviděl a ten květináč jim sebral.
Nakonec ale toho Siláka chytili policajti
a on musel květinu vrátit.
A všichni se radovali.
Zazvonil zvoneček a pohádky je konec.

Jak si slůňátko zlomilo nožičku

Slůňátko si zlomilo nožičku a pomohlo mu nějaké zvířátko a jmenovalo se Ztracený Lvíček Bez Maminky.

A pak je našlo jedno zvířátko a jmenovalo se Máma Slon.

Máma Slon to slůňátko nesla na svých zádech.

A pak šly spolu domů a každý šel po svých.

A byl pohádky konec.

O Ouškovi

Králíček Ouško šel na zahrádku a zapíchl si tam trn.

A uviděl svoji maminku a ona mu ho vytáhla.

A Ouško šel pak domů po svých tlapičkách.

A to je konec pohádky.

Go je Māma Hon

O nemocném zvířátku

Jedna kočička si hrála s kocourkem na schovku
a kocourek se ztratil, ale potom se našel
a hráli si spolu a našli nemocné zvířátko.

A potom si ho vzali, a až se uzdravilo,
tak si ho nechali a hráli si spolu.

A to je konec.

Kočka

kocourek

nemocná

zvezatko.

Co jsem viděl u dědy

To je prase.

Bydlí v chlívku.

Bydlí tam samo.

Dělá chro chro.

To jsem viděl u dědy.

On má dvě a někdy i čtyři a někdy i šest.

To jsou prasátka u dědy.

O žirafě s velkýma zubama

Byla jedna žirafa a ona se usmívala a šla domů.

A čekal tam na ni pán, který ji chová a dává jí jídlo a pití.

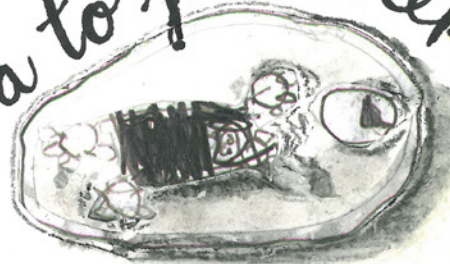
A druhý pán si ji chtěl koupit a ten první pán řekl, že nemůže.

A on mu sliboval peníze a diamant, ale on pořád říkal, že nemůže, že žirafa není na prodej, protože má velké zuby a mohla by ho kousnout. Tak on si koupil jiné zvířátko, a sice křečka. A to je konec pohádky.

To je žirafa

a to je kviček.

O dvou šnečcích

Byli dva šnečci a ti si moc rádi spolu hráli.
Jednou si spolu hráli na schovávanou
a jeden se schoval tak, že ho ten druhý nemohl najít.
Zahrabal se do země a šlo to těžko.
Ale nakonec ho druhý šneček našel.
A to je konec pohádky O dvou šnečcích.

Dva šnečci

O smutném mývalovi

Byl jednou smutný mýval, který měl rád hrozny.
A pak za ním přišel jeden křeček s kamarádkou kočkou.
A pak se skamarádili. A po cestě šel jeden zdivočelý pes
a oni si ho ochočili jako bodyguarda. A pak šli hlouběji
a hlouběji do lesa a mýval byl pořád smutný. A pak uviděli
hodně světýlek. Tak šli za světýlkama a bydleli tam lidé.
Tak šli, dali si jídlo a mýval byl pořád smutný.
A pak uviděli klaunové hračky: stříkací květinku
a brýle s nosem. Ale ani to mývala nepotěšilo.
Ale křeček a kočka přemýšleli, co by ho tak mohlo potěšit,
a řekli: „Pojď, pse, vezmi si tu stříkací květinku
a brýle s nosem.“ A on to nosil a to mývala potěšilo.
A teď je to šťastný mýval.
A zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Šťastný míval a

kráček.

O šnečích závodech

Byly jednou dvě ovečky a měly rády chleba.

Bydlely u nás doma.

Jedna se jmenovala „Kocourek Borísek“

a druhá se jmenovala Honza.

Ovečky spolu běhaly, skákaly a hledaly šneky.

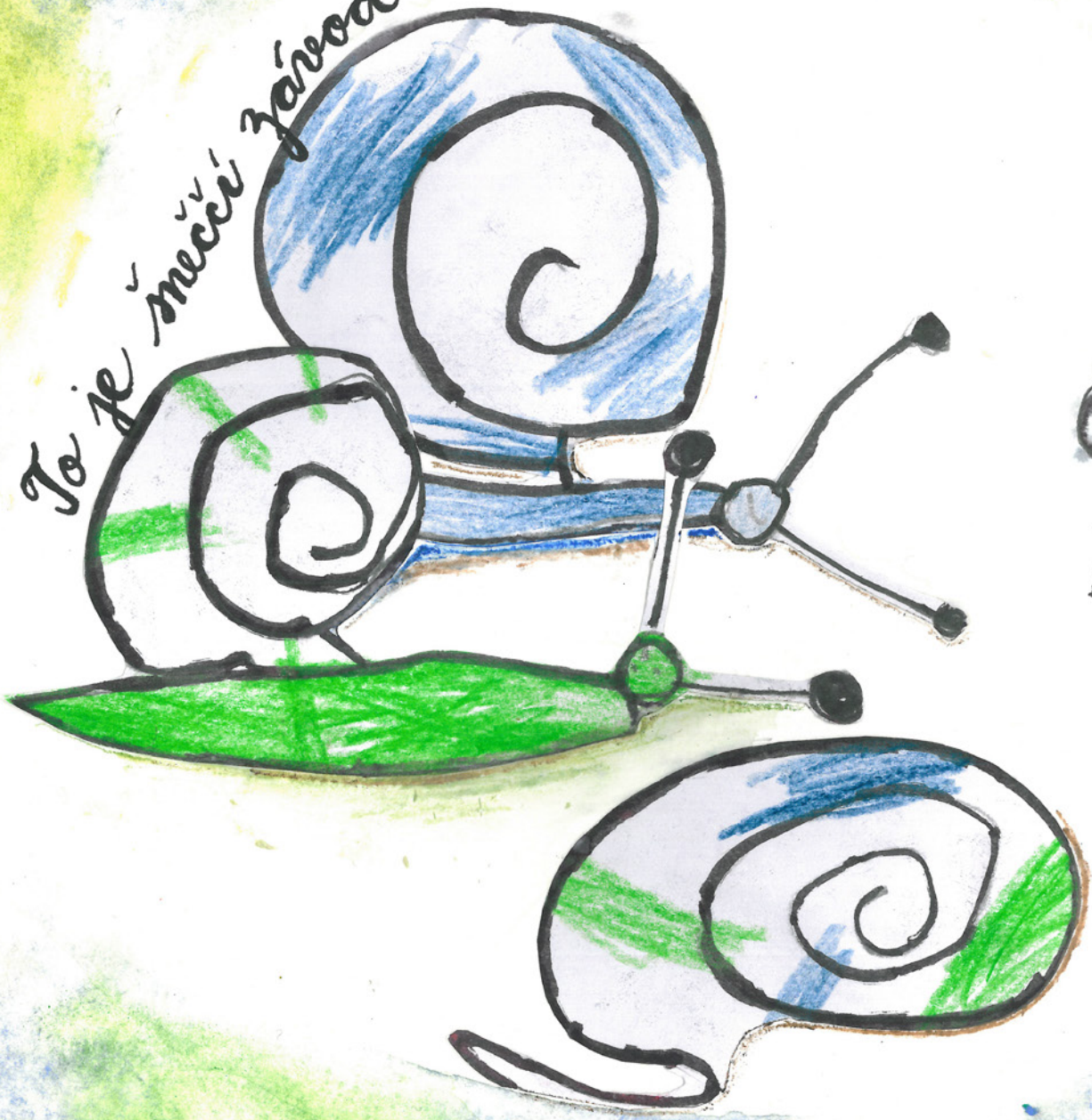
Hledaly, hledaly, až je našly.

Daly je na zem a dělaly s nimi závody.

A pak je pustily na svobodu.

A to už by mohl být konec pohádky.

To je mečí závod.

LIL

O zvířátkách v Kloboukách

V Kloboukách máme kočky, králíčky a ovečky.

Jedna ovečka je Maruška a druhá je Vločka, protože je bílá.

Ovečky žerou samé chlebíky a ještě řepu.

Když přijedeme, tak bečí a tím nás vítají.

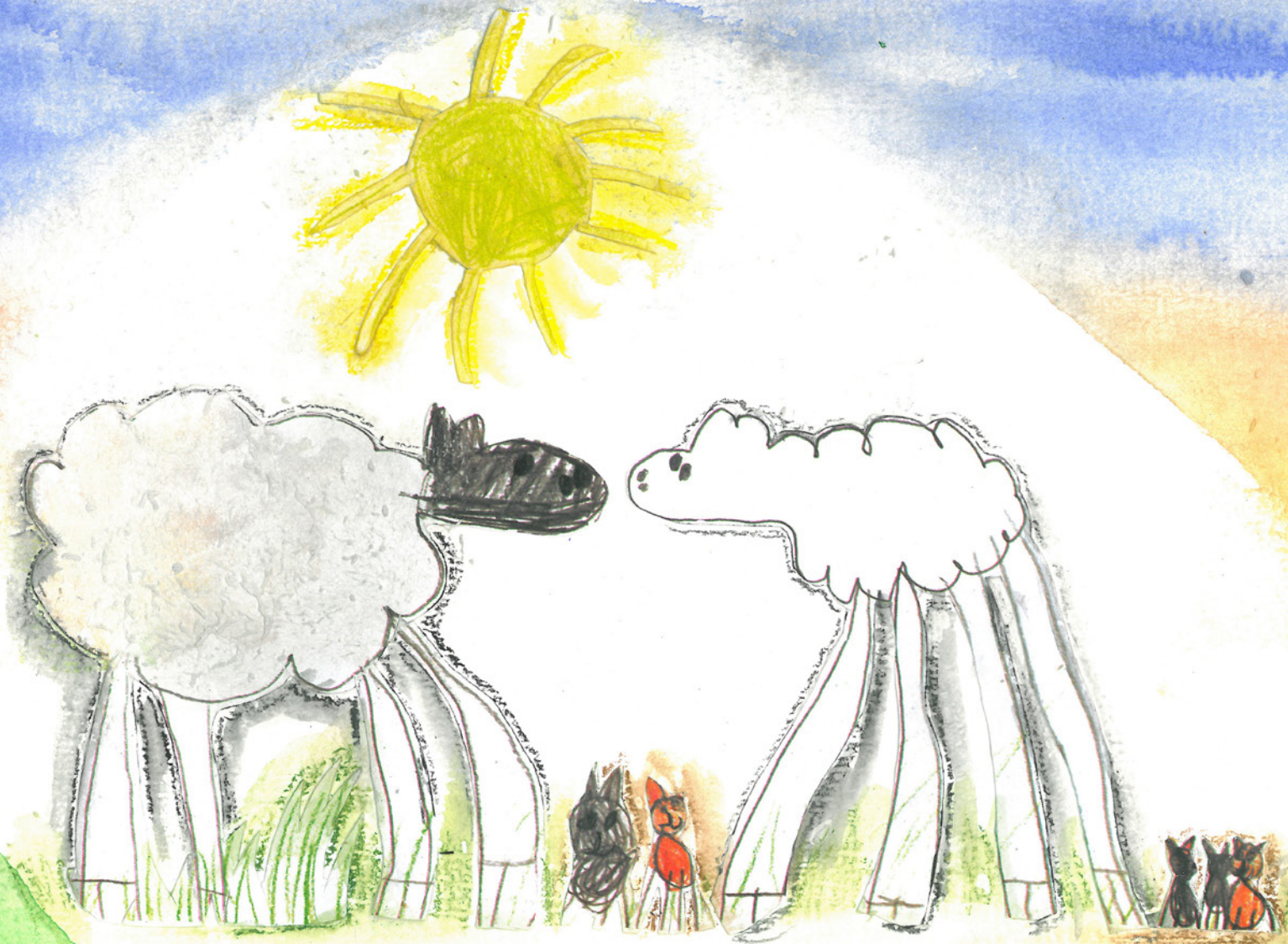
Mňoukáním nás vítají zase kočky.

Máme Džidžinu, Micinu, Bílopomeranč, Kostičku a Netopýra, protože má špičaté uši.

Džidžina měla pět koťátek, ale už máme jenom tři, protože dvě jsme odevzdali.

A ještě máme hnízdo, kde hnízdí ptáček.

Mám zvířátka ráda.

Maruška, Vločka a pět kotásek.

Krabi a jejich Vánoce

Byla jednou jedna krabí rodina. A přišly Vánoce a oni nevěděli, co si mají o Vánocích zapálit.

A jeden krab řekl: „Víte co? Přece my máme tu naši voskovou svíčku! Tak si zapálíme tu voskovou.“

Táta krab Jaromír šel a zapálil ji. A máma krabice, jmenovala se Zojenka, rozsvítila i světýlka na vánočním stromečku. Tak se najedli a řekli: „Jdeme si vytáhnout prskavky a jdeme prskat!“

Tak tři děcka – Viktorka, Veronika a Matuško - šly prskat prskavkama a svíčka svítila a zazvonil zvonek na stromečku a máma krabice řekla: „Pojďte děti, Ježíšek zvoní na stromeček, už jsou pod stromečkem dárky!“

A děti šly, rozbalily si dárky a to je pohádky konec.

A všichni se radovali a měli se tam dobře :-).

O krásnych Vánociach.

Vánoce

Přišly Vánoce

Máme vás rádi...

Přišla zima

a Vánoce začínají.

Pod stromek dáme,

dostaneme dárečky

a radost spolu máme

a cinkají zvonečky

Pod stromek dáme - dostaneme dárčky a radost

Spolu máme a

světový
přemýšlení.

Pohádková knížka o šnečcích a jiných zvířátkách

1.vydání, Brno, 2022

Vydala Mateřská škola Milosrdných bratří v Brně v květnu 2022
jako svou 4. publikaci

Autoři knihy: Samuel Srp, David Strakoš, Viktorie Ševčíková, Nikola Vaňharová, Edita Ondrušková,
Bartoloměj Malůš, Elena Tůmová, Karolína Srpová, Jülie Račáková, Matyáš Skácel, Matúš Makara,
Zoja Irma Mesarč, Veronika Vaňharová, Teodor Glembek, Helena Pilátová, Maxmilián Kala a Vilém Dvořák

Ilustrace: autoři pohádek pod vedením Evy Škubalové

Básnička „Když nevidí tvoje očka“ vznikla ve školce v rámci tématu „Postižení“

Redakce a jazyková korektura: Petra Škrdlíková a Miloš Vojtěch

Spolupráce: Martina Brajerčíková a Leona Bikárová

Grafická úprava: Petra Hašková a Vítek Pospíchal

Tisk: knihovnička.cz

Všechna práva vyhrazena :-)

MILOSRDNÍ BRATŘI
MATEŘSKÁ ŠKOLA BRNO

